

tillæggets Vedkommende, og det var en saadan Forbindelse, jeg tænkte mig, man maaske kunde komme ind paa.

Om Skatterne er høje i København, og hvilken Indfyldelse det vil have paa et forestaaende Borgerrepræsentationsvalg, skal jeg ikke udtale mig om; men at Skatterne er betydelig meget højere i Provinsen og virker meget trykkende for de Tjenestemænd, som bor der, er udenfor al Tvivl. Derfor kunde der maaske være Anledning til at tage under Overvejelse, om det just er i Hovedstadskommunerne, at det største Tillæg skal gives, og jeg synes ikke, at en saadan Overvejelse bør afvises paa den Maade, den højtærede Finansminister har afvist det.

Jeg tror heller ikke, at det gavner Sagens Behandling videre, at den højtærede Finansminister overhovedet ikke vil give nogen Oplysning om, hvorledes han har tænkt sig at tilvejebringe de Midler, der er fornødne for at dække den betydelige Merudgift. Men den højtærede Finansministers Udtalelser stillede dog i Udsigt, at naar vi naar tredie Behandling, vil han have et Overblik over, hvorledes Budgettet kommer til at ligge; og naar han ved det, tænker jeg, at vi ogsaa faar det at vide, og saa vil vi til den Tid tage endelig Stilling til dette Forslag. Jeg tror ikke, jeg behøver at gentage, at vi til enhver Tid, under alle de Forhandlinger, der har fundet Sted i Aarenes Løb, har søgt at opnaa det bedst mulige Resultat for Tjenestemændene. At man derved ikke har naaet alt, hvad de ønskede, det er indrømmet; men det lykkes i Almindelighed ikke for nogen Del af Samfundet, endsiges for Samfundet som Helhed. At vi den Gang ønskede at give Tjenestemændene saa gode Kaar, at de kunde og burde have taget imod vort Forslag med Glæde, især naar man ser hen til, at de nu accepterer lignende Vilkaar, det er hævet over enhver Tvivl.

A. M. Hansen: Det ærede Medlem Hr. Søren Svendsen vil bestride Rigtigheden af mine Udtalelser om Forholdet med Konjunkturtillægget, som det vilde være, hvis det Lovforslag var blevet vedtaget, som den daværende Finansminister i 1923 foreslog, og saa det Konjunkturtillæg, der vil blive til Tjenestemændene, hvis dette Forslag bliver vedtaget. Det skulde det ærede Medlem ikke gøre; det ærede Medlem skulde ikke bestride Rigtigheden af disse Tal, thi det kan enhver let selv regne ud. Hvis vi tager et Par Eksempler, saa vil en Tjenestemand med en Grundløn af 2 900—3 899 Kr.

efter det foreliggende Forslag faa 570—600 Kr. i Konjunkturtillæg, hvorimod han, hvis det ærede Medlem Hr. Neergaards Forslag var blevet til Lov, vilde have haft 650 Kr. Det er altsaa en Forskel af 65 Kr. Og tager vi de Tjenestemænd, hvis Lønning ligger paa det højeste Niveau, vilde de have naaet efter det af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard foreslaaede 1 144 Kr. i Konjunkturtillæg, hvorimod det foreliggende Forslag byder dem 1 050 Kr., altsaa næsten 100 Kroners Forskel. Det, jeg hævdede, var, at det Forslag, her er fremsat, i Virkeligheden byder Tjenestemændene mindre, end de vilde have faaet, hvis det Forslag, som det ærede Medlem Hr. Søren Svendsen saa varmt anbefalede i 1923, var blevet til Lov.

Pürschel: Den højtærede Finansminister hengav sig jo til den fra en vis Side her i Salen saa yndede Sport at tale om to Ordførere. Jeg ved ikke rigtig, hvad Meningen var. Senere blev der talt om en sekundær Ordfører; jeg ved heller ikke her rigtig, hvad Meningen er. Er det Meningen, at den højtærede Finansminister vil hævde, at her i Salen maa af hvert Parti kun eet Medlem tale? Jeg tror, det vilde være lidt vanskeligt for den højtærede Finansminister at faa denne Praksis fastslaet ogsaa indenfor sit eget Parti. Vi har jo nylig oplevet, at det Parti, som den højtærede Finansminister tilhører, havde to Ministre til at tale om det samme Forslag, og derfor synes jeg oprigtig talt, at man skal lade være med at kaste med Sten, for man bør selv øjensynlig i et Krystalpalads.

Hvad angaar Fagforeningerne, vil jeg gøre den højtærede Finansminister opmærksom paa, at jeg tilhører ikke nogen Fagforening, som ledes efter de Principper, den højtærede Finansminister gjorde sig til Talsmand for, det maa han gaa andre Steder hen med. Men i øvrigt befinder jeg mig i den allerbedste Overensstemmelse med den Organisation, der repræsenterer den Tjenestemandsklasse, som jeg tilhører; det kan den højtærede Finansminister ikke være uvidende om, og jeg finder det ikke rigtig passende, at han ved denne Lejlighed søger at skjule det. I det Andragende, som er indgivet til den højtærede Finansminister, og som er aftrykt i Ministeriernes Maanedssblad, findes de Oplysninger, som jeg har brugt, og der stod — jeg haaber, jeg har den højtærede Formands Tilladelse til at citere det — „Under disse Forhold er det forstaaeligt, at de højere og højeste Tjenestemandsklasser maa kræve hele Lønordningen snarest taget op til endelig Revision,